

# Kdo je dejansko odgovoren za stopnjevanje sovražnosti?

V Sloveniji je družbeno ozračje vedno bolj toksično. To se ne odraža samo v že skoraj prislovično nizki kulturi dialoga, katere prave razsežnosti pridejo do izraza na družbenih omrežjih, ko se psovke, zmerljivke pa tudi bolj ali manj odkrite grožnje na dnevni ravni pojavljajo v zelo velikih količinah. V vse večji meri se dogajajo napadi na premoženje posameznikov in grožnje s smrtjo. In to ne samo izpostavljenim politikom, ampak tudi njihovim družinskim članom. Takšno grožnjo – ne samo njej, ampak celo njenim otrokom – je nedavno prejela soproga predsednika vlade. Nekaj podobnega je bilo poslano uredništvu tednika Demokracija.

Gre za početje, ki presega vse meje civiliziranosti. Če so grožnje politikom in mazaške akcije na njihovih stanovanjskih objektih nesprejemljive, so takšna dejanja, kjer se napoveduje umor njihovih družinskih članov, nekaj skrajno zavrženega. Tudi če gre pri tem za nekakšno »šalo«, je to zunaj okvira še tako ohlapno razumljene svobode izražanja. Zato se od organov pregona pričakuje odločno ukrepanje in sankcioniranje tovrstnega početja.

V diskurzu dominantnih medijev se, ko je govor o širjenju sovraštva, običajno uperja prst v desni pol slovenske politike in družbe. Pri tem gre – tako kot v številnih drugih zadevah, ki so predmet medijske obravnave – za sprevračanje dejanskega stanja. Nestrpnosti in sovražnosti je v izobilju tako na desnici kot na levici. Vendar pa nam pregled dogajanja v zadnjem letu dni pokaže, da je levica tista, ki je povzročila stopnjevanje tega negativnega trenda. Sprožilec za to je bilo seveda oblikovanje tretje Janševe vlade, ki je med levičarji sprožilo pravi orkan frustracij, jeze, ogorčenja. In agresivnosti! Vsi protivladni protesti, ki so bili v tem času organizirani, so bili polni vseh teh negativnih sentimentov.

## **Začarani krog sovražnosti**

Zaščitni znak teh protestov je postalo geslo "smrt janšizmu". To geslo je "krasilo" številne transparente, ki so jih razkazovali protestniki. Ti samooklicani borci za socialno pravičnost se sicer zelo radi razglašajo za miroljubne in vladi očitajo širjenje sovraštva. Po njihovem očitno grožnje s smrtjo ne sodijo v to kategorijo. Nekateri njihovi zagovorniki so hiteli razlagati, da pri tem sploh ne gre zares za

grožnje, saj niso namenjene konkretnemu posamezniku (ali skupini), temveč določenemu pojavu. (Sami antijanšisti se namreč sploh niso potrudili opredeliti, kaj točno si predstavljajo pod pojmom "janšizem".) Seveda ni isto, če se vzklik "smrt" nanaša na konkretno osebo ali pa je namenjen nečemu bolj abstraktnemu, denimo neki ideologiji. Vendar je treba pri tem upoštevati družbenozgodovinski kontekst. Slogan "smrt janšizmu" je namreč parafraza slogana "smrt fašizmu", ki so ga komunisti uporabljali, medtem ko so izvajali revolucijo. Bil je sestavni del uradnih dokumentov, tudi odlokov o likvidacijah političnih nasprotnikov. To pomeni, da so z njimi ljudi množično poslali v smrt. Ta slogan je bil torej vse prej kot nekaj abstraktnega. In novodobne levičarske protestnike preveva zelo podobna mentaliteta, kot je njihove revolucionaren vzornike, saj so prepričani, da so lahko na oblasti zgolj in edino oni. V tem smislu je tudi njihovo pozivanje k smrti janšizma vse prej kot nedolžno.

Agresivnost se je iz protesta v protest stopnjevala. Transparentom so sledile mazaške akcije pa tudi fizični napadi, kakršen je bil brutalen obračun s fotoreporterjem Borutom Živulovićem. Nato je prišlo tudi do agresivnih dejanj nasprotne strani, ki so bila usmerjena zoper politične predstavnike levega pola. In začarani krog sovražnosti se vrtil naprej.

*objavila Nova24tv*